

LANSAREA LA APĂ

adolescenti pe valuri

ORIENTAREA PENTRU CARIERA

Pregătirea tinerilor pentru cariera este unul din obiectivele principale ale întregului proces de învățământ. Cunoștințele, abilitățile și deprinderile dobândite în școală trebuie să le permită tinerilor să-și dezvolte individual o carieră profesională.

Activitățile de orientare urmăresc dezvoltarea personală și înzestrarea tânărului cu informații și abilități necesare pentru realizarea propriei cariere. Aceasta se impune cu necesitate în condițiile unei piețe de muncă flexibile și imprevizibile, aflată într-o continuă schimbare atât în ceea ce privește ponderea diverselor profesii pe piața muncii și schimbarea relației dintre ele cât și modificări în cerințele impuse de diverse profesii.

Cerințele locurilor de muncă evoluează în permanență:

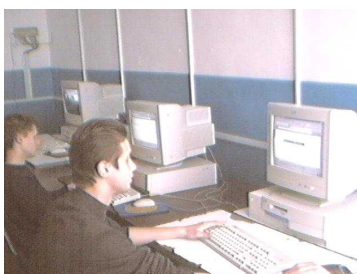
- sporește complexitatea sarcinilor ce trebuie îndeplinite;
- crește numărul și complexitatea cunoștințelor, deprinderilor și abilităților ce trebuie exercitate în cadrul locurilor de muncă;
- se exercită o presiune crescută asupra individului

de a lua o serie de decizii în mod individual;

- se accentuează rolul abilităților de comunicare eficientă;
- se impune tot mai multă inițiativă, motivație și flexibilitate în exercitarea sarcinilor de muncă.

În aceste condiții, o orientare strictă, unidirecțională, bazată pe un model static, de suprapunere a unor caracteristici personale cu caracteristicile unui domeniu ocupational, nu mai este validă. Activitățile de orientare trebuie să vizeze educarea tinerilor pentru independență și flexibilitate în 5 domenii de competență:

- cunoștințe despre sine;
- informații ocupaționale;
- luarea deciziei;
- planificare;
- rezolvare de probleme.

Aceste competențe dobândite permit exercitarea unui control asupra propriei dezvoltări și asigură flexibilitate în managementul carierei.

Activitățile ce pot fi cuprinse într-un program de educație pentru carieră se întind de la prelegeri despre diverse ocupații,

la work-shop-uri pe teme de carieră, interviuri realizate cu diverși invitați, discuții de grup, vizite la diverse locuri de muncă, studiul unor documente scrise, jocuri de rol, realizarea de colecții de informații și imagini despre diverse locuri de muncă și profesii, realizarea de CV-uri și scrisori de intenție, consultarea specialiștilor în domeniul pieței forței de muncă.

Practica orientării pentru cariera în țara noastră a suferit două neajunsuri:

- primul provine dintr-o *deficiență metodologică* - activitatea de orientare s-a realizat static. Clasele a XII-a nu erau suficient de informate în timp asupra oportunităților domeniilor spre care doreau să se îndrepte. Activitățile de orientare constau în foarte multe cazuri doar în informarea asupra lumii profesiilor, fără a furniza o grilă de interpretare a lor și de integrare a acestor cunoștințe cu cele despre sine.

al doilea neajuns a fost determinat de o *problemă conceptuală* - deoarece orientarea s-a făcut în paralel cu procesul de învățământ de către centrele de orientare școlară și profesională care oricum nu puteau face față cererilor multiple ale școlilor.

**Ana Chirita,
Cornelia Schiriac
cls a XII-a A**